

Tak jsme třetí no a cóóó...

Poslední den Olympiády jsme zahajovali semifinále proti Jihočechům. Měli jsme za to, že nás nikdo přece neporazí. Že jsme přeci vyhráli skupinu i čtvrtfinále. Bohužel takto se hrát závěrečná fáze turnaje nedá. Kluci od Budějce na nás vletěli jako hladoví sršni a pan trenér Jumbo a pan trenér Pája museli hru zastavovat už za stavu 0:5. Vzchopili jsme se a zápas se začal otáčet v náš prospěch. Bohužel jsme ale v rozhodujících okamžicích setu nebyli dostatečně agresivní a poctiví v herních činnostech a první sadu jsme prohráli. A druhou taky. Rozjeté soupeře už se nám nepodařilo zastavit.

Vyčistit hlavu a víme, že nás čeká boj o medaili. Čeká nás poslední krok na cestě pro placku!

V druhém semifinále porazil v napínavé bitvě kraj jihomoravský kraj středočeský. A právě tým ze středozezemě nás čekal před kamerami ČT v boji o bronz.

Zápas to byl hektický. Pan trenér Pája nervózní, že podle regulí musí jen *nečinně* sedět na židli asistenta (rozuměj, nemohl zpívat a povzbuzovat s klukama), tedy přijal roli asistenta pana trenéra Jumba a společně vymýšleli taktické tahy. A že byly potřeba! naši hráči na hřišti se rvali a lavička společně s diváky ždímalala svoje hlasivky k poslednímu výkonu. První set smolně prohráváme v koncovce. Set druhý ale valíme my je. Taktické střídání na servis dalo základ konce otevírací doby nad naší sítí. Zavřeno. Osm bodů v řadě nás posunulo do tiebreaku! Pokračujeme stejně jako jsme skončili a odskakujeme rovnou na 3:0. Boj o každý balón a obrovská radost kluků, poctivá práce v poli a na síti nás vedla ke zdárnému konci.

Stav 14:12 a úder soupeře do autu... Je to tam!

Bereme bronz!

A tím to nekončí! V rámci individuálních ocenění byl vybrán **Jakub Sztolarik** jako nejlépe podávající hráč turnaje a **Jakub Pelikán** jako nejvíce bodující hráč! Jsme pyšní!

Velká radost opravdu velká. Jak se říká, lepší končit vítězně.

A vo tom to je. :-)